

[Guldberg.]

at vi kan gøre bedre end det, vi i første omgang har tænkt os, inden for de gældende rammer af aftalen, og det vil vi gerne give tilsagn om.

Hastrup: De to lejelovsforslag er på nogle enkelte punkter ændret i forhold til de forslag, der blev fremsat i oktober, men disse ændringer er af en sådan karakter, at de vil være bedst egnede for en nærmere drøftelse i udvalget. Det samme kan siges om de problemer, som blev rejst i det tidligere udvalg, men som endnu ikke er færdigbehandlet. Jeg nævner problemet om, hvorvidt forbudet mod pristalsklausuler skal have tilbagevirkende kraft, jeg nævner problemet om at fritage tofamiliehuse for bindingsforpligtelsen og problemet om, hvorvidt en større del af grundejerfonden bør tillades anvendt til genopretningsformål.

De to andre lovforslag, om boligsikringsordningen og landsbyggefonden, er fremsat i uændret skikkelse og er allerede gennem de tidligere drøftelser i tinget gjort klar til udvalgsarbejdet.

Når denne debat alligevel er mere end en formalitet, skyldes det, som de to foregående talere også har været inde på, at de 4 lovforslag, som er til behandling, er væsentlige bestanddele af boligforliget, og at boligforliget utvivlsomt øvede en kraftig indflydelse på resultatet af valget den 22. november. I betragtning af den hæmningsløse kritik, som dette forlig er blevet udsat for, kan det vel ikke undre, at mange vælgere følte sig usikre. Det var jo navnlig socialistisk folkeparti, der førte an i kritikken, men heller ikke liberalt centrum holdt sig tilbage. Socialistisk folkeparti fremstillede det på den måde, at hvis man stemte på dette parti, ja, så ville det være ensbetydende med, at huslejerne ikke blev forhøjet, mens der ville komme forhøjelser, såfremt man stemte på de 4 forligspartier, og det var jo en ganske enkel problemstilling.

I en udsendelse til vælgerne i Københavns kommune skrev socialistisk folkeparti:

„I Københavns kommune stemte i 1962 ca. 77 pct. af vælgerne på de 4 gamle partier. Var De én af dem? Så ønsker vi Dem til lykke med husleje-forhøjelsen.“

Og så var der en pæn buket blomster ved siden af, og derudover ikke andet end en

hilsen fra socialistisk folkeparti. Så mange var ordene. Vælgerne kunne heraf naturligvis kun få det indtryk, at hvis de afgav deres stemme på socialistisk folkeparti, ville det være ensbetydende med, at de undgik en husleje-forhøjelse. Det var en agitation, der var lige så enkel, som den åbenbart var egnet til at give gevinst. Tiden vil så vise, om denne gevinst er holdbar.

Det er naturligvis klart, at heller ikke for socialistisk folkeparti vil det være muligt ud i al fremtid at opretholde den eksisterende meget betydelige forskel i huslejeniveauerne. Det ville også være ensbetydende med, at man dermed godkendte og statuerede en stor social uretfærdighed i vor befolkning. Man ved vel også, at samfundet aldrig, hvor velstillet det end måtte blive, vil få råd til at nedbringe huslejen i de nye boliger, hvor priserne er stadig stigende, hvor de i øjeblikket andrager omkring 120-125 kr. pr. etagemeterareal, til huslejeniveauet for de ældre boliger, der har sit udgangspunkt i lejen, som den var i 1939, og som for forholdsvis gode boliger ligger på omkring 25-30-35 kr. pr. etagemeterareal. Noget sådant vil simpelt hen ikke være muligt. Heller ikke socialistisk folkeparti kommer derfor uden om, at den nødvendige udligning af huslejeniveauerne må indebære en forhøjelse af huslejen i de ældre boliger.

Det er muligt, at man vil foretage udligningen på en anden måde end den, der er fastlagt i boligforliget. Stort mildere ville det dog næppe have kunnet lade sig gøre, hvis det overhovedet skulle være sket. Det er også muligt, at man ville lade det hele gå ind over statskassen under en eller anden form for socialisering. Men virkningen for de lejere, der sad med en særlig lav husleje i forhold til deres indkomst, ville være blevet en forhøjelse. Derfor var det en overdrivelse med hele denne agitation, der blev ført under devisen: vælt boligforliget!

Og hvordan bestræbte socialistisk folkeparti sig så for at vælte dette forlig, da valget var overstået? Af den redegørelse for de forhandlinger, som blev ført mellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti i dagene efter valget, og som er udsendt, fremgår det, at de to partier er blevet enige om, at boligløsningens tilbageværende lovgivning skal gennemføres, idet SF dog